

ת"פ 59400/03/22 - מדינת ישראל נגד י' ח'

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 59400-03-22 מדינת ישראל נ' ח'

מדינת ישראל	כבוד השופט טל ענר	בפני
	המאשימה	בעניין:
	נגד	
י' ח'	הנאשם	

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בשתי עבירות איומים נגד אשתו לשעבר (להלן המתלוננת).
2. בהתאם לקביעות הכרעת הדין, בפברואר 2021 התגלע ויכוח בין בני הזוג. המתלוננת ניגשה לנאשם כדי לחברו לפייסו אף הוא דחה אותה מעליו. כאשר ניסתה לחברו שוב נטל לידו סכין מטבח שהיתה מונחת לפניו על משטח העבודה ואמר למתלוננת "אני אעשה לך כמו שעשו לשירה איסקוב".
3. באירוע נוסף, ביום 26.8.21, בפארק המים "ימית 2000" איים הנאשם על המתלוננת בכך שאיים עליה, במהלך ויכוח על הטיפול בתינוקות, במילים "אני אהרוג אותך".
4. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, על חומרתן של עבירות אלימות במשפחה - לרבות איומים - ועל מגמת ההחמרה בענישה בעבירות אלה. בהתבסס על פסיקה שהוגשה עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה לשני האישומים הנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל, ולגזור על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נלווים, בשים לב לעברו הנקי מחד ומאידך לעובדה שלא הודה במיוחס לו, לצד שיקולי הרתעה.
5. ההגנה עמדה בטיעונה לעונש על נסיבות האירועים הנדונים, טענה כי אין מדובר באיומים ברף חומרה גבוהה, וכי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה עסקה במקרים חמורים יותר. לפיכך נטען כי מתחם העונש ההולם מתחיל במאסר מותנה. בשל עברו הנקי של הנאשם, אורח חייו הנורמטיבי, פרידת בני הזוג ושיקולי שיקום התבקשתי להסתפק בענישה צופה פני עתיד.
6. הנאשם, שבמעמד הטיעונים לעונש לא אמר דבר, הגיש על דעת עצמו ימים מספר לאחר מכן (ומבלי שנטל

רשות) מסמך טיעונים שערך בעצמו. במסמך זה פירט הנאשם את קשייו ואת ההשפעה הקשה של הרשעה וענישה על חייו ופרנסתו. לדבריו ענישה מוחשית, אף בדמות עבודות שירות, תפגע בהסדרי הראיה עם ילדיו וכן תסכן את מקום עבודתו. לפיכך ביקש הנאשם לבחון הפנייתו לשירות המבחן ואף לבחון ביטול הרשעתו בדין. בשל חריגות העניין ביקשתי התייחסות הצדדים למסמך. הסניגור ציין כי אכן זו בקשתו של הנאשם, והמאשימה ביקשה להתעלם ממסמך הטיעונים, הן מסיבות דיוניות (טיעון שהועלה באיחור, ללא רשות, כשהנאשם מיוצג) והן מהותיות (נאשם שאינו נוטל אחריות ואין הצדקה למעורבות טיפולית, ודאי לא לביטול ההרשעה).

דין והכרעה

7. בהתאם לדין יעוצב מתחם הענישה בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לבקשת שני הצדדים, שמצאתיה כראויה לאור דפוס העבירות והעובדה שמדובר בנפגעת עבירה אחת - ייקבע מתחם עונש כולל לשני האישומים.

8. בענייננו פגע הנאשם, בדברי האיום שהשמיע באוזני המתלוננת בשתי הזדמנויות בשלוות נפשה ובטחונה של המתלוננת. בנוגע לאישום הראשון מדובר בפגיעה ממשית, נוכח העובדה שהנאשם אחז בעת השמעת האיומים בסכין מטבח (אם כי יצוין שהנאשם טרח באותה עת בחיתוך בשר במטבח ולא קבעתי בהכרעת הדין שאחז בסכין כדי לאיים) ובעיקר נוכח תוכן הדברים, שהם דברי איום קונקרטיים המיועדים להטיל פחד תוך עשיית שימוש במקרה חמור שזכה לפרסום נרחב בתקשורת, ובו הותקפה אישה קשות על ידי בן זוגה, כמעט עד קיפוח חייה. באשר לאישום השני, מדובר באיומים כללים, תוך כדי ויכוח, וסבורני כי הם משקפים רף חומרה נמוך יחסית של עבירת האיומים.

9. עתירת המאשימה לעניין העונש מופרזת. חלק מפסקי פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה אינם יכולים לשמש אמת מידה מתאימה לעיצוב מתחם הענישה בענייננו, מאחר ועסקו במקרים חמורים יותר (לדוגמה, ת"פ 37764-02-21 הורשע הנאשם לצד עבירת איומים שתוכנם חמור בהרבה, גם בשתי עבירות תקיפת בת זוג). בנוסף, ת"פ 20102-10-20 אליו הופנית על ידי המאשימה אינו תומך בעתירתה העונשית המחמירה, שכן נקבע בו מתחם ענישה שבתחתיתו 6 חודשי עבירות שירות בגין שני אירועי איומים.

10. בסיכום ביניים, נוכח העובדה שמדובר באיומים שחזרו על עצמם בשתי הזדמנויות שונות, כשבאחת מהן תוכן האיום חריף מאוד ולווה באחיזה בסכין, בשל הפגיעה בערכים המוגנים ובמתלוננת, ממנה התרשמתי ישירות במהלך עדותה, ובהתבסס על רמת הענישה הנהוגה (ר' כדוגמה אחת מני רבות עפ"ג (מרכז) 28500-08-14 **טלה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו), בו הורשע הנאשם בשתי עבירות איומים נגד בת זוג, ובו נקבע ואושר בערכאת הערעור מתחם ענישה של מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ועד 15 חודשי מאסר בפועל) - סבורני כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין חמישה חודשי מאסר שניתן במקרים המתאימים לרצות בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

11. בהיעדר טענה לסטייה מהמתחם, יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך המתחם שקבעתי. מדובר בנאשם כבן 37, פרוד מהמתלוננת והשניים הורים לילדים משותפים. לנאשם אין עבר פלילי כלשהו ואורח חייו נורמטיבי, לרבות במישור התעסוקתי (עובד בנק). חלפו כשנתיים מעת ביצוע העבירות ולא נטען שהנאשם שב וחסא מאז, חלילה. בקביעת העונש בתוך המתחם נלקחה בחשבון העובדה שנשמעו ראיות ועל כן אין הנאשם זכאי להקלה הניתנת למי שקיבל אחריות על מעשיו והודה באשמה. בנוסף, נוכח החזרתיות בביצוע העבירות קיימים שיקולי הרתעה פרטניים. לאחר בחינת השיקולים לכאן ולכאן סבורני כי יש לגזור עונש של הנאשם בחלק התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו ממש.

12. בשולי הדברים אתייחס בקצרה למסמך שהגיש הנאשם על דעת עצמו לאחר הטיעונים לעונש. כל שנכתב שם יכול היה להיטען ולהיאמר בטיעונים עצמם ולא ברור מדוע בחר בנאשם בדרך פתלתלה זו. עם זאת, לא מצאתי לקפח את הנאשם מנימוקים פרוצדורליים ולהתעלם מן המסמך. לגופו של עניין אין הצדקה להיעתר לבקשות שהועלו במסמך. נוכח כפירתו באשמה והיעדר הפנמה של חומרת העבירות ורגשי חרטה, אין תוחלת להפנייה לשירות המבחן, שמשאביו מוגבלים ביותר. גם הבקשה לשקול את ביטול ההרשעה נעדרת בסיס בשל טיב העבירות והחזרתיות במעשים.

13. לאור האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר בפועל. הנאשם ירצה את העונש בעבודת שירות, לאחר שנמצא מתאים לכך בחוות דעת הממונה מיום. מקום ריצוי העונש בית החולים הוטרנירי האוניברסיטאי בית דגן ותחילתן ביום 5.7.2023. במועד זה יתייצב הנאשם במשרדי הממונה על עבודות השירות כמפורט בחוות הדעת.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך שנתיים מהיום עבירה בה הורשע בתיק זה.

ג. פיצוי בסך 5,000 ₪ למתלוננת. הפיצוי ישולם תוך 60 יום.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשפ"ג, 05 יוני 2023, במעמד הצדדים.